

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2011/12:32

Stenografiska
uppteckningar
2011/12:32

Fredagen den 27 april

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Statsrådet Peter Norman

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 13 mars 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 30–31 mars 2012

Information och samråd inför extra möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 2 maj 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Klockan är 8.15, och jag öppnar härmed sammanträdet. Anders Borg skulle ha varit här, men han har varit i Washington och är ganska utkörd och "jetlaggad". Om ni vill träffa honom kan ni komma till interpellationsdebatterna vid 11-tiden.

Vi är väldigt glada att ha statsrådet Peter Norman med medarbetare här för att klara av dagens ganska korta dagordning.

Jag undrar om det finns någonting att säga beträffande de två återrapporterna från den 13 mars och från den 30–31 mars.

Anf. 2 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Det har gått ut material till EU-nämnden. Vi tänkte inte göra några föredragningar, utan vi står till förfogande för frågor.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor på återrapporterna? Nej. Då lägger vi dem till handlingarna.

Vi går över till dagordningen och punkt 3 om kapitaltäckningskravet, som är huvudnumret vid mötet.

Anf. 4 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Vi har ett Ekofinmöte den 2 maj, alltså i nästa vecka. Kapitaltäckningsfrågan är en av de viktigaste rättsfrågorna, om inte den viktigaste, på många år inom finansmarknadsområdet.

EU ska nu förhoppningsvis skapa ett regelverk som ska kunna bestå under en lång tid framåt. Därför är det viktigt med en bred överenskomst. Vi kan bara konstatera att Sverige är en outlier i den här frågan. Vi kämpar hårt för våra kapitaltäckningar, som ni vet. Vi har inte riktigt fått gehör hos de övriga länderna, men jag kommer tillbaka till vad vi kan hamna i för förhandlingslägen.

Vi diskuterar också bolagsstyrning. Där har direktivet blivit mycket mer principbaserat och mindre detaljfokuserat, vilket vi har propagerat kraftigt för tidigare.

För att försöka uppnå en allmän inriktning vill jag understryka värdet av att vi till slut får ett brett mandat från EU-nämnden som gör att vi kan förhandla fram ett paket för Sverige i syfte att få en tillfredsställande lösning på de problem vi ställs inför.

Som ni vet är Sverige det näst mest banktäta landet inom EU, och därför har vi förfäktat att det ska vara miniminivåer på kapitaltäckningen. Det nya regelverket behöver ta hänsyn till de strukturella skillnaderna mellan medlemsstaterna. Det är viktigt, tycker jag, att betona att det vi önskar från svensk sida är möjligheten att ha högre kapitaltäckning i olika länder, för vår del i Sverige. Det kan man i någon mening säga leder till en nackdel för Sverige jämfört med andra länder.

Det man vill förhindra i EU, med fri rörlighet av alla slag, är konkurrensförstärkande åtgärder i enskilda länder, alltså att man ska gynna det egna landet. Om vi inför hög kapitaltäckning i svenska banker innebär det snarare att det blir lite besvärligare villkor för svenska banker gentemot andra. Därför är vi lite förvånade över detta motstånd i EU mot den typen av förslag.

Vi har som ni vet en uppgörelse från den 25 november där vi har kommit överens med såväl Riksbanken och Finansinspektionen som Socialdemokraterna, Miljöpartiet och också Vänsterpartiet; Vänsterpartiet tycker att det här är bra men de hade velat gå ännu längre. Det är alltså en bred överenskommelse såväl i riksdagen som gentemot andra myndigheter.

Det föreliggande kompromissförslaget ger inte Sverige det utrymme vi skulle vilja ha, det vill säga att öka kapitaltäckningen till 12 procent i kärnprimärkapital från och med 2015. Det centrala här är att det hänvisas till ett antal artiklar. Det första handlar om tillfälliga åtgärder för att möta större risker. Det andra handlar om en systemrisk och ger medlemsstaterna möjlighet att införa en så kallad systemriskbuffert för att hantera systemrisker inom det finansiella systemet.

Vår uppfattning är att det ger ett alltför begränsat utrymme för oss och andra medlemsstater att ställa de krav man behöver ställa. Därför tycker vi inte att det är möjligt att acceptera det föreliggande förslaget, och jag vill återigen betona att det är flera viktiga frågor som kvarstår.

Det kommer att krävas en paketslösning i de här frågorna för att nå en slutgiltig kompromiss i rådet. Därför ber regeringen nämnden om ett brett mandat för att kunna ingå en bred kompromisslösning med den huvudsakliga inriktning som jag just har gett uttryck för och som ni också är väl bekanta med.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Hur kommer förhandlingssituationen att se ut? Vad händer om Sverige säger nej?

Anf. 6 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Johanna Lybeck Lilja har varit med hela tiden, så mitt förslag är att hon får redogöra för detta.

Det vore bra att också få veta lite om den fortsatta tidsplanen i sammanhanget.

27 april

Anf. 8 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Förhandlingsläget har hela tiden varit besvärligt i den här frågan. Det är väldigt skilda uppfattningar bland medlemsstaterna. Jag vill påminna nämnden om att redan förra våren inför att kommissionen skulle presentera sitt förslag var vi ett antal medlemsstater som representerade mer röster än en blockerande minoritet som skickade in ett brev till kommissionen, vilket också kom ut i offentlighetens ljus, om att vi inte ville se maximiharmonisering i den här frågan utan en minimireglering som gav medlemsstaterna möjlighet att gå vidare. Det är fortsatt i den frågan medlemsstaterna står längst ifrån varandra.

Periodvis under förhandlingarna har vi varit väldigt många medlemsstater, undantaget de allra största, som har velat ha mer flexibilitet för medlemsstater. I takt med att förhandlingarna pågår, och det här är ett ganska normalt skeende, skulle jag säga, har medlemsstater i flexibilitetsgruppen, som vi har kallat den, fått olika behov tillgodosedda. Gruppen av flexibilitetsivrare har därmed krympt ganska tydligt under de senaste månaderna. Vi är dock fortfarande en blockerande minoritet som håller i mycket hårt.

Sedan vill inte alla i flexibilitetsgruppen riktigt ha samma sak, och det är också tydligt. Dock finns i flexibilitetsgruppen de länder som har störst banksystem, det vill säga Sverige, Storbritannien och Holland, vilket naturligtvis gör styrkan i gruppen stor.

Som statsrådet påpekar är det här en så viktig fråga att användandet av kvalificerad majoritetsröstning, vilket man i dagsläget alltså inte riktigt kan uppnå eftersom den blockerande minoriteten finns kvar, vore väldigt olyckligt eftersom det skulle skapa djup missämja mellan medlemsstaterna. Jag tror inte att det är bra i en så här viktig fråga. Det är inte heller bra för förtroendet för banksektorn.

Det finns ett antal frågor som ännu inte är lösta. Det handlar dels om finansiella konglomerat och hur man ska få tillgodoräkna sig kapital i försäkringsbolag som en bank äger, dels om definitionen av eget kapital. Det är inom dessa frågor som vi ser konturerna till en möjlig kompromiss.

Det är alltså viktigt att Ekofinrådet får diskutera ett antal frågor. Ordförandeskapet har gjort idoga försök att utesluta frågor på vägen. Det ska man göra, för man ska inte ha för många frågor kvar, men man kan inte utesluta alla frågor utom en som är viktig för en minoritet, för då har man ingenting att förhandla fram en kompromiss med. Vi har varit idoga i att få ett antal frågor som går till Ekofin för att möjliggöra en kompromiss.

Jag tycker att vi har kommit väldigt långt även om vi inte har kommit hela vägen i mål. När vi började de här förhandlingarna hade vi ingen möjlighet att gå längre i kapital när det gäller regelgivningen. Nu har vi fått in en systemriskbuffert. Den är inte så stor som vi skulle önska, och den kommer vi att fortsätta att strida för om vi får nämndens mandat, men vi har kommit en bit på vägen.

Vi har också fått möjlighet att införa kapitalkraven tidigare än vad kommissionens förslag var, eftersom vi vill kunna införa detta redan

2013 med de olika buffertarna. Det är tydliga framgångar, men vi tycker inte att vi är framme ännu.

När det gäller Tommy Waidelichs fråga vill jag säga att tidsaspekten är oerhört komplicerad för oss. Enligt den internationella överenskomsten ska Basel III träda i kraft den 1 januari 2013. Med den gedigna lagstiftningsprocess som vi har med utredningar, remissrundor, lagrådsremitteringar, riksdagsbehandlings- och respekt för de tidsgränser som gäller kan det ta tid. Vi är nu i slutet av april och vet ännu inte vilka möjligheter vi kommer att ha att införa detta.

Jag tycker att det är ett starkt åtagande som vi ska försöka nå, att genomföra kapitaltäckningsdirektivet den 1 januari 2013, men många medlemsstater börjar nu ta upp frågan hur vi ska klara det. Det har att göra med hur den egna processen ser ut. En del stämplar in direktiven och så är det nationell lag. Så gör inte vi i Sverige, utan vi har en mycket mer öppen och transparent process som vi ska värna och vara rädda om.

Konkret innebär det att vi på departementet nu jobbar enligt flera olika spår. Kommer det att träda i kraft och vad har vi i så fall för möjligheter, eller kommer det inte att träda i kraft och vad har vi då för möjligheter? >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 9 MARIE GRANLUND (S):

Ordförande! Tack för redogörelsen! Det är väl rimligt att regeringen får ett förhandlingsmandat eftersom vi har samma mål för ögonen. Där emot är frågan: Var är våra smärtpunkter? När man ger ett mandat måste man veta hur öppet det är. Kan det trots allt bli fel i slutändan? Var går gränsen någonstans? Vad är det som vi absolut inte kan göra avkall på enligt regeringens uppfattning?

Anf. 10 LARS OHLY (V):

Herr ordförande! Min fråga anknyter till Marie Granlunds. Det är klart att regeringen alltid vill ha ett brett mandat. Det skulle jag också vilja ha om jag satt i er position. Men vi är lite oroliga. Vad ni egentligen säger är att ni ska kunna ingå en kompromiss som vi inte har en aning om vad den innehåller. Det är klart att det inte är tillfredsställande från vårt perspektiv. Jag vill ansluta mig till den frågan: Finns det någon sorts minimal kompromiss som ni kan skissa på?

Jag är rätt övertygad om att alla är överens om att om överenskomsten urvattnas för mycket är det bättre att inte ingå den i dagsläget. Det finns en gräns då det inte längre är meningsfullt. Det kanske snarare är fråga om var vi sätter den gränsen, men jag tror att alla är överens om att det finns en gräns när det inte längre är meningsfullt att genomföra den här typen av kompromiss.

Regeringen har haft invändningar mot restriktiviteten vad gäller kvantitativa begränsningar av styrelseuppdrag. Där är jag lite mer tveksam. Jag tycker nog att det är i rätt riktning att inte alltför få personer har alltför många uppdrag, och jag är lite tveksam och frågande inför regeringens inställning över huvud taget där.

Sedan har jag en kunskapsfråga. Kommer även frågan om tidsgränser för hur länge man får använda finansiella institut upp på det här mötet? Vi hade den frågan uppe på finansutskottet. Vänsterpartiet hade då en

avvikande mening gentemot regeringen som bestod i att vi tyckte att kommissionen i den frågan hade rätt när man ville begränsa möjligheten att använda samma finansiella institut under alltför lång tid. Känner ni igen frågan?

2011/12:32

27 april

Anf. 11 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Menar du revisorerna?

Anf. 12 LARS OHLY (V):

Ja. Granskningen skulle alltså ske av samma institut som man använder affärsmässigt, om jag förstod det rätt. Det är en kunskapsfråga.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag har två saker som jag vill ta upp. Nederländerna har inte längre en fungerande regering. Storbritannien, vad är deras position?

Vi vill gärna genomdriva den gemensamma ståndpunkten som finns för regeringen, novemberkompromissen som Peter Norman talar om. Hur vill ni att jag ska formulera sammanfattningen, så att ni vid bordet kan hänvisa till att ni har en enig Sveriges riksdag bakom er?

Anf. 14 TOMMY WAIDELICH (S):

Det gäller en liten detalj som rör Sverige specifikt, nämligen frågan om bostadsrätter och egnahem. Var ligger frågan till exempel när det gäller likvärdig behandling av lånepant i de olika boendeformerna. Beroende på var frågan ligger, vilka konsekvenser ser ni?

Anf. 15 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Jag börjar med limitfrågan. Den är svår, och jag förstår att ni vill ge oss så mycket medskick som möjligt när vi åker i väg.

Det man riskerar om man sätter en limit själv är att man inte får något alls. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Vi vill ha 5 procent enligt överenskommelsen, det vill säga 3 + 2.

Lars Ohlys fråga om styrelseuppgifterna är intressant. Kommissionen anammar det amerikanska synsättet. Där har man den typen av begränsningar. I Europa, framför allt Sverige, finns det ett antal personer som inte har normala arbeten i den meningen att de har ett lönearbete. Deras arbete handlar om att sitta i olika styrelser. Den typen av tradition är inte speciellt vanlig i till exempel USA. Där har kommissionen anammat det amerikanska synsättet, vilket vi inte tycker är lämpligt. Det är själva argumentet från vår sida för varför vi inte håller med kommissionen om detta.

Tidsgränser kan handla om revisorer och kreditvärderingsinstitut. Jag vet inte om Johanna Lybeck Lilja ska försöka bena ut frågan. Det är ett annat direktiv, om jag förstår det hela rätt. Det är inte vad som kommer att avgöras nu utan det är ett annat direktiv.

Jag uppfattade inte frågan från ordföranden. Det holländska och brittiska ställningstagandet? Ja. Holländarna har nu en regeringskris. Vad vi förstår kommer inte den brittiske finansministern att medverka på mötet nästa vecka. Det är en uppenbar risk att frågan förhalas ytterligare ett Ekofinmöte i och med att det inte finns ett mandat hos de personer som

kommer att förhandla. Det är just engelsmännen och holländarna som, allt annat lika, ligger oss ganska nära i den här frågan i och med att de har stora banksektorer. Det är vi tre som har störst banksektor i Europa jämfört med bnp.

Tommy Waidelichs fråga om bostadsrätter skulle jag vilja att statssekreteraren svarade på.

Anf. 16 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Jag håller fullständigt med Marie Granlund om att det är viktigt att få detta på plats, men det finns naturligtvis en gräns för vilket pris man är beredd att betala. Vi har varit tydliga med att det är möjligheterna att sätta högre kapitaltäckningskrav som är den allt överskuggande viktigaste frågan för oss. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Vi sätter möjligheten till högre kapitaltäckning absolut högst. Om kompromissen blir för dålig får vi vänta och lösa frågan nationellt på annat sätt.

När det gäller bostadsrätterna har vi ännu inte fått några uppgifter. Det är ett signifikant drag för alla de medlemsstater som ingår i den blockerande minoriteten. Vi har ännu inte fått våra nationella bekymmer lösta. Det är en tydlig förhandlingsstrategi från den andra sidan. Vi har fortsatt hög bevakning av frågan.

I grunden handlar frågan om vilken riskvikt som ska sättas när man använder en bostadsrätt som pant jämfört med ett eget hem som man äger direkt. I Sverige vet vi att i praktiken är det ingen skillnad på bankens rätt till panten för bostadsrätt eller egnahem. Vi vet att bankerna gör låga förluster på lån till bostäder.

Det här är i mångt och mycket en konkurrensfråga. De stora bankerna använder så kallade interna modeller och räknar fram en egen riskvikt utifrån historiska förluster. De resurserna har inte de mindre bankerna. Det är för dem detta spelar roll, och det är därför det blir extra viktigt att fortsätta att strida för det. Tillsammans med kapitaltäckningsfrågan är det här den fråga vi fortfarande slåss hårt för. Jag vill försäkra Tommy Waidelich om det.

Precis som statsrådet pekade på när det gäller rotation av revisorer i finansiella företag och rotation av kreditvärderingsinstitut för olika typer av papper som emittenter ger ut är det fråga om två helt andra direktiv. Frågan om revisorerna förhandlas av Justitiedepartementet, men Finansdepartementet är givetvis inblandat när det gäller revision av finansiella företag. När det gäller kreditvärderingsinstituten pågår förhandlingarna. Vi har kommit relativt långt, och ordförandeskapet har en ambition att ta upp frågan relativt snart för en allmän inriktning. Jag tittade på frågan senast i går, och min bedömning är att vi inte inom en vecka kommer att vara i ett läge där vi kan nå en kompromiss. Det känns som att det är en bit kvar. Om frågan kommer upp på Ekofinrådets agenda kommer vi givetvis att återkomma till nämnden.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Jag tror att det har varit till godo för Sverige eftersom vi har sett att vi inte i själva texten men i promemorian som följer med texten faktiskt fått in en option att diskuteras av medlemsstaterna, det vill säga sätta 3 procent högre kapitaltäckningskrav 2013 och 5 procent 2015 för in-

hemska exponeringar. Det är, som ni hör, precis i enlighet med den överenskommelse vi har nått med myndigheterna och riksdagen.

Vi kommer att fortsätta att ta strid för den option som nu ligger på bordet. Den stämmer precis med våra behov. Men i tillägg till det vill vi kunna ha ett kapitaltäckningspåslag på grupp. Våra banker är gränsöverskridande och har stora delar av sin verksamhet utanför Sverige. Att bara få sätta ett kapitaltäckningskrav på exponeringarna inom Sverige är inte tillräckligt för oss.

Det har varit till nytta för oss att visa vad vi sätter högst. Då har vi fått upp diskussionen om systemriskbufferten igen.

Anf. 17 LARS OHLY (V):

Vänsterpartiet står inte bakom regeringens aversion mot att kommissionen lutar mot det amerikanska systemet vad gäller begränsning av styrelseuppdrag. Det låter rimligt. Det är dock inte den största frågan på Ekofinmötet.

Den största frågan är om det kommer att bli en överenskommelse eller inte. Jag tolkar statsrådet och statssekreteraren så att det blir svårt att nå en överenskommelse nu, inte minst med tanke på vad ni säger om Holland och Storbritannien. Det är kanske i så fall bättre att skjuta på den. Om det har varit en framgångsrik strategi, som statssekreteraren säger, vet vi inte förrän vi eventuellt har en överenskommelse eller inte. Vad ni också har lyckats med är att få den blockerande minoriteten att framstå som mindre samlad eftersom Holland och Storbritannien vidhåller att det ska vara minimidirektiv. Vi får väl se om det är framgångsrikt eller inte.

Jag är trots det beredd att gå med på ett brett förhandlingsmandat. Om det blir alltför stora förändringar förutsätter jag att nämnden får möjlighet att uttala sig om detta. En alltför urvattnad kompromiss är vi inte betjänta av, och det hoppas jag att vi är överens om.

Anf. 18 MARIE GRANLUND (S):

Ordförande! Vi är av samma uppfattning att det är självklart att regeringen måste ha ett brett förhandlingsmandat. Däremot måste regeringen själv känna att i frågor där man inte har riktig förankring i riksdagen måste man återkomma. Det är fråga om ett brett förhandlingsmandat och ansvaret att återkomma när det börjar naggas i det som är absolut viktigast för oss.

Anf. 19 KARL SIGFRID (M):

Jag vill mer förstå den miljö som ni diskuterar i. Peter Norman sade att han är förvånad över att det fanns ett motstånd mot möjligheten att ha högre kapitaltäckningskrav nationellt. Vilken typ av argument möter ni?

Anf. 20 Statsrådet PETER NORMAN (M):

De argument som framkommer är de vanliga EU-argumenten, till exempel fri rörlighet för kapital. Dem har vi inte några problem med. Vi brukar säga att vi köper dem, men vad vi föreslår är egentligen till nackdel för oss själva.

2011/12:32

27 april

Det jag tror ligger bakom är att om Sverige får möjlighet att ha högre kapitaltäckning än andra länder är det vissa länder som misstänker att de själva pressas åt det hållet av grupper eller andra och att de då hamnar på en som de tycker för hög kapitaltäckning som skulle vara till men för den nationella ekonomin. Det är vad det handlar om i slutändan. Man tror inte att man orkar stå emot vissa grupper som önskar gå i den riktningen. Det är min gissning till varför diskussionen över huvud taget finns.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Jag ska sammanfatta. Regeringen har i text givit sin position. Vi har vid det här mötet haft en rätt utförlig och inträngande diskussion, och det är ganska klart vad regeringens position är och vilka åsikterna är i riksdagen. Här finns stöd för ett brett förhandlingsmandat, och vi noterar också att Peter Norman har angivit som riktmärke 3 + 2. I övrigt har ni beskrivit upplägget inför de fortsatta förhandlingarna, och jag uppfattar att det finns stöd för dessa.

Anf. 22 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Herr ordförande! >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Vi tar inte ställning till det men vi hör regeringens inriktning. Jag uppfattar det som att regeringen har ett starkt stöd för sin inriktning i förhandlingarna i fortsättningen.

Vi går vidare på dagordningen. Fråga 4 är struken.

Sedan är det fråga 6. Nu ska vi höra från statsrådet om uppföljning av G20-mötet och IMF:s vårmöte i Washington.

Anf. 24 Statsrådet PETER NORMAN (M):

På plats i Washington var finansministern, men jag har haft utförliga diskussioner med honom och ska kort redogöra för åtminstone två saker som jag tycker är viktigt att de kommer till nämndens kännedom.

Det ena är att man diskuterade Europa väldigt mycket. Man har bekräftat att de kraftfulla åtgärderna, till exempel ECB:s program för utlåning till bankerna, har stärkt krisländerna och har bidragit till att förbättra det ekonomiska läget i Europa något. Det är ungefär slutsatsen från IMF-mötet. Man betonar i stor utsträckning att betydande risker fortfarande kvarstår. Det gäller framför allt Europa. Det man speciellt understryker är den spanska banksektorn och osäkerheten i det franska presidentvalet. Detta återkommer man till, och diskussionen var mer utrerad i Washington än vad den normalt är i Europa.

Förutom detta var det en stor uppskattning över det internationella stödet, som ledde till att IMF:s resurser kunde stärkas. IMF har nu fått utfästelser för bilaterala lån på ungefär 430 miljarder dollar. Av dessa står euroländerna för ungefär 200 miljarder dollar och Sverige för 10 miljarder dollar.

Anf. 25 TOMMY WAIDELICH (S):

Som jag uppfattade det var det Frankrike och Spanien som var föremål för bekymmer och diskussioner, men inte Storbritannien som nu är inne i en recession trots att man har möjlighet att använda räntevapnet och penningpolitiken.

Anf. 26 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Det här var den övergripande tolkningen av årsmötet. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 27 TOMMY WAIDELICH (S):

Den så kallade brandväggen var väl också uppe till diskussion?

Anf. 28 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Ja, det var den. Det beror på vilken brandvägg vi pratar om. IMF:s brandvägg på 430 miljarder dollar är nu på plats.

Erik Eldhagen kan berätta lite mer om Europas brandväggar.

Anf. 29 Departementsrådet ERIK ELDHAGEN:

Jag var inte på plats i Washington, men vi har följt de här frågorna. Det var en tvåstegsraket som innebar att euroländerna ungefär vid tidpunkten för informella Ekofin kom överens om att höja brandväggen för euroländernas krismekanismer. Det kunde tas emot och välkomnas av både G20 och IMF som ett väsentligt bidrag.

Som tillägg till detta har euroländerna och andra länder gjort utfästelser om lån till IMF, bilaterala sådana. De har också välkomnats, och det är en process på gång. Christine Lagarde, IMF:s managing director, kunde berätta att det fanns utfästelser om 430 miljarder US dollar i additionella lån till IMF – i tillägg till de resurser som redan finns på IMF.

Sammantaget får man säga att det är ett steg framåt. Det är en positiv förstärkning, och kanske till och med något över förväntan både i termer av volym och i termer av att man faktiskt kom överens redan vid det här tillfället. Det fanns risk för att man inte skulle göra det.

Anf. 30 TOMMY WAIDELICH (S):

Den svenska delen skulle då vara 10 miljarder US dollar?

Anf. 31 Statsrådet PETER NORMAN (M):

Det är riktigt.

Anf. 32 TOMMY WAIDELICH (S):

Och det återkommer Riksbanken med till riksdagen, eller?

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Det blir en framställan från Riksbanken till regeringen. Vi kommer att träffa på det i finansutskottet om inte förr.

Vi tackar för informationen under punkt 6.

Punkt 7 är struken, liksom punkt 8.

2011/12:32
27 april

Anf. 34 LARS OHLY (V):

Punkt 8 är struken, men jag vill fråga om ni vet när frågan om klimatfinansieringen kommer upp och varför den ströks.

Anf. 35 Departementssekreterare EMIL ANTONSSON:

Frågan diskuterades på tjänstemannanivå, men man kom inte riktigt överens och har skjutit på den till nästa Ekofinmöte som är den 15 maj.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Punkt 9, Övriga frågor, är struken.

Vi tackar statsrådet med medarbetare för i dag.

Innehållsförteckning

2011/12:32

27 april

1 § Ekonomiska och finansiella frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statsrådet PETER NORMAN (M)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 4 Statsrådet PETER NORMAN (M)	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 Statsrådet PETER NORMAN (M)	2
Anf. 7 TOMMY WAIDELICH (S)	3
Anf. 8 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	3
Anf. 9 MARIE GRANLUND (S).....	4
Anf. 10 LARS OHLY (V)	4
Anf. 11 Statsrådet PETER NORMAN (M)	5
Anf. 12 LARS OHLY (V)	5
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 14 TOMMY WAIDELICH (S)	5
Anf. 15 Statsrådet PETER NORMAN (M)	5
Anf. 16 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	6
Anf. 17 LARS OHLY (V)	7
Anf. 18 MARIE GRANLUND (S).....	7
Anf. 19 KARL SIGFRID (M)	7
Anf. 20 Statsrådet PETER NORMAN (M)	7
Anf. 21 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 22 Statsrådet PETER NORMAN (M)	8
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 24 Statsrådet PETER NORMAN (M)	8
Anf. 25 TOMMY WAIDELICH (S)	9
Anf. 26 Statsrådet PETER NORMAN (M)	9
Anf. 27 TOMMY WAIDELICH (S)	9
Anf. 28 Statsrådet PETER NORMAN (M)	9
Anf. 29 Departementsrådet ERIK ELDHAGEN	9
Anf. 30 TOMMY WAIDELICH (S)	9
Anf. 31 Statsrådet PETER NORMAN (M)	9
Anf. 32 TOMMY WAIDELICH (S)	9
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 34 LARS OHLY (V)	10
Anf. 35 Departementssekreterare EMIL ANTONSSON.....	10
Anf. 36 ORDFÖRANDEN.....	10